

Posudek oponenta práce

Zní to velmi paradoxně, ale předložená diplomová práce vychází ze dvou omylů, resp. nesprávných východisek. Je to problém, že tyto omyly sdílí absolventka našeho oboru, resp. naší katedry.

1. První omyl je deklarován na str. 69 a je dosti tradován i v odborné literatuře. Jde o to, že řada lidí píše o tom, že existuje nějaké „klasické“ vzdělávání dospělých založené na autoritě lektora a pasivitě účastníka. Proti tomuto konceptu staví tito lidé i autorka bakalářské práce zážitkové učení „založené na osobní aktivitě účastníka kurzu“. Toto musím zcela odmítnout a je mě líto, že si tento dojem autorka zanechala jako výsledek studia. Je naprosto jasné, že proces vzdělávání zahrnuje procesy vyučování a učení a žádná z těchto aktivit nemže být pasivní. Můžeme se bavit jen o míře aktivity lektorů a účastníků. Síla vzdělávání jako nástroje rozvoje lidí je právě v jeho variabilitě v různosti přístupů vzhledem k stanoveným cílům. Např. cyklus zážitkového učení ze strany 70 diplomové práce lze uplatnit i pro jiné vzdělávací koncepty či produkty.
2. Druhý omyl, mýtus, ze kterého autorka vychází je spojen s představou, že interaktivní metody vzdělávání jsou spojeny jen se zážitkovou pedagogikou. Není to nic nového. Vždy, když se objeví ve vzdělávací oblasti relativně nové přístupy, tak se profilují stejně. oproti „tradičnímu“ vyučování zdůrazňují své aktivní metody práce. Činilo tak problémové i programované vyučování, v poslední řadě např. i e-learning. Očekával bych od autorky více serióznosti, odstupu, skromnosti a střídavosti při posuzování jevů vzdělávací praxe.

Jinými slovy název práce neodpovídá obsahu. Lépe by bylo nazvat diplomovou práci tak nějak „Interaktivní metody vycházející ze zážitkové pedagogiky“. Abych jen nekritizoval. Práce se snaží prokázat, že člověk, který je v dětství a mládí zvyklý na

způsoby vzdělávání vycházející ze zážitkové pedagogiky, bude v dospělosti „více náchylný“ vyhledat podobné přístupy. Toto je relativní. Ze své praxe mohu dosvědčit, že na hru přistoupí často lehce a rychle většina účastníků, která nemá o Lipnici ani pionýrských táborech ani ponětí. Hra jako taková představuje určitou kontinuitu ve vývoji a zrání jedince bez ohledu na jeho individuální zkušenost.

Co je dalším problémem této diplomové práce je právě závěr. Zde jsem očekával nějaké přesnější vymezení k čemu vlastně ty zážitkové aktivity konkrétně vedou, co je jejich hlavní předností. Místo toho uvedla autorka jen nic neříkající všeobecný přehled sociálně- psychologických dovedností. Řada z nich je cílem a i skutečným výsledkem tolik kritizované „klasické výuky“. Také jsem čekal něco o kvalitě a efektivitě zážitkové pedagogiky, resp. jejich metod. Rovnice ze strany 56 je pouhou spekulací, není např. stanoveno, co to efekt je.

Celkově jde o velmi průměrnou práci. Práce se zdroji a citace je v souladu s pokyny katedry. Práci doporučuji k obhajobě.

Praha 21.08.2008

Doc. PhDr. Jaroslav Mužík, Dr.Sc.

